

OPUSTOSZAŁY (4) *part praet act*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w opustoszeć); a jasne.

sg f N opustoszała (1). ◇ n A opustoszał(e) (1). ◇ pl L opustoszałych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*W funkcji przymiotnika: Pusty, bezludny, zaniedbany (4) : ábowiem tem/ ktorzi áami siedzieli w domiech opuótoóóóóóóóó rozliczná ie czeládzia nápełnia zwiázáne ná íwobodę wywodzi *RejPs* 97v, 165; Iáko ielt opuótoóóóóóóóó z yemiá gdzie nie máíz prawdziwe⁸⁰ ízáfunku íłowá Bożego. *LubPs Pv marg*; w tákich ruinach á w tych mieyfcach opuótoóóóóóóóó owi dyabełkowie [...] rádzi mieízkáią y przebywáią. *RejAp* 148.*

Synonimy: bezludny, nieludny, nienasiadły, nieosiadły, opuszczony, pusty.

Cf OPUSTOSZEĆ

TZ